JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
7 päivänä maaliskuuta 1996 *

1. Italian Corte suprema di cassazione on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä neljässä asiassa, jotka koskevat lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista. Kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua toisaalta tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY [1] * sekä tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 612/77 [2], sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77 [3], tiettyjen säännösten tulkinnasta ja toisaalta asetusten (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1136/79 muuttamisesta naudanlihaalan tiettyihin erityisiin tuontijärjestelmiin liittyvän vakuuden vapauttamisen osalta 23 päivänä huhtikuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1121/87 [4] pätevyydestä.

Yhteisön oikeuden säännökset

A — *Naudanlihan markkinoita koskevat säännökset*

2. Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 [5] 13 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä helmikuuta 1977 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 425/77 [6], säädetään erityisen tuontijärjestelyn osalta, että lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien tuontiin yleensä sovellettava maksu voidaan jättää kantamatta kokonaan tai osittain.

3. Tämän järjestelyn yksityiskohtaiset soveltamissäännöt annettiin asetuksella (ETY) N:o 612/77. Tämän asetuksen 1 artiklassa säädetään, että tuontimaksun kokonaan tai osittain kantamatta jättäminen edellyttää, että kahta tärkeää muotovaatimusta on noudatettu. Tuojan on nuorten nautojen tuontihetkellä ensiksikin tehtävä kirjallinen ilmoitus siitä, että nuoret naudat on tarkoitettu lihotettavaksi tuontijäsenvaltiossa 120 päivän ajan siitä päivästä, kun naudat luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, ja toiseksi annettava kantamatta jätetyn tuontimaksun suuruinen vakuus. [7] Samassa artiklassa säädetään, että vakuus voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain ainoastaan, jos tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan todiste siitä, että näitä nuoria nautoja ei ole teurastettu ennen 120 päivän määräajan päättymistä, paitsi jos eläimet on eräiden tarkkaan määrättyjen syiden perusteella pitänyt välttämättä teurastaa. [8] Asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 4 kohdassa täsmenne-

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL L 179, s. 31.

* Jäljempänä ratkaisuehdotuksessa esitetyt lainaukset direktiivistä suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa virallisen suomennoksen puuttuessa.

2 — EYVL L 77, s. 18.

3 — EYVL L 157, s. 16.

4 — EYVL L 109, s. 12.

5 — EYVL L 148, s. 24.

6 — EYVL L 61, s. 1.

7 — Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohta ja b alakohta.

8 — Sama, 3 kohta.

tään vielä, että tämä todiste on toimitettava 180 päivän kuluessa nautojen vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta sillä uhalla, että vakuuden määrä muutoin pidätetään tuontimaksuna.

4. Asetuksella (ETY) N:o 1384/77 on hieman muutettu erityisjärjestelyn yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä. Sen 7 artiklan 1 kohdan mukaan tuojan on lisäksi kuukauden kuluessa tuontipäivästä ilmoitettava tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tilan tai tilojen nimi, jossa nuoret naudat on tarkoitus lihottaa.

5. Tässä samassa asetuksessa asetetaan vakuuden vapauttamisen edellytykseksi vielä erään uuden muotovaatimuksen noudattaminen. Tuojan on todistettava, että nuoret naudat on lihotettu sillä tilalla tai niillä tiloilla, jotka on aikaisemmin ilmoitettu toimivaltaisille viranomaisille. [9]

6. Yhteisön lainsäätäjä on lieventänyt järjestelmän ankaruutta antamalla asetuksen (ETY) N:o 1121/87. Vaikka asetus on julkaistu vasta nyt käsiteltävinä olevien asioiden tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen, sitä voidaan sen 3 artiklan toisen kohdan nojalla soveltaa näihin asioihin, koska siinä säädetään, että "[asetusta (ETY) N:o 1121/87] sovelletaan [23.4.1987] alkaen annettuihin vakuuksiin ja asianomaisen pyynnöstä ennen [23.4.1987] annettuihin vakuuksiin, joita ei ole vielä lopullisesti vapautettu tai pidätetty".

B — *Tullivelan syntymistä koskevat säännökset*

7. Tullivelan syntymisajankohta, sen lakkaamisajankohta ja se ajankohta, mistä alkaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tullivelan määrää, on yhdenmukaistettu direktiivillä 79/623/ETY.

8. Tämän direktiivin 2 artiklan d alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullivelka syntyy, kun

— —

d) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu,

9 — Asetuksen 7 artiklan 2 kohta.

taikka ei noudateta jotakin edellytystä, joka koskee tähän menettelyyn ryhtymistä, jollei toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan;"

9. Nyt kysymyksessä olevien tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen tämä direktiivi on korvattu tullivelasta 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2144/87 [10], jossa toistettiin aikaisemman direktiivin säännökset ja täydennettiin niitä.

Ennakkoratkaisuasioihin liittyvät tosiseikat ja asioiden käsittely

10. Kolme italialaista maatilaa, Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio (asia C-246/94), Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl (asiat C-247/94 ja C-248/94) ja Azienda Agricola Cavicchi Bruno e Fratelli, takaajanaan Cassa di Risparmio di Trieste SpA (asia C-249/94), toi vuosina 1982—1985 Italiaan Itä-Euroopan maasta peräisin olevia eriä lihotukseen tarkoitettuja nuoria sonneja.

11. Maataloudenharjoittajat ovat eri syistä jättäneet täyttämättä yhteisön nuorten nautojen tuontijärjestelmässä asetetun velvollisuuden ilmoittaa lihotusyksikön sijainti Italian toimivaltaisille tulliviranomaisille kuukauden kuluessa tuontipäivästä. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio antoi tämän tiedon toimivaltaiselle tulliviranomaiselle muutama päivä määräajan päättymisen jälkeen; Azienda Agricola Cavicchi ei antanut ilmoitusta lainkaan; Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori sen sijaan antoi ilmoituksen ajoissa, mutta se antoi sen lihotusyksikön sijaintipaikan kunnallisille viranomaisille. Viimeksi mainitun osalta ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, [11] että se ei ollut myöskään antanut todistetta siitä, että lihotukseen tarkoitetut naudat olivat vielä elossa, kun tuontipäivästä alkanut 120 päivän määräaika päättyi.

12. Italian tulliviranomaiset katsoivat, että edellä mainittujen laiminlyöntien vuoksi kyseisten maataloudenharjoittajien tuontimaksuja ei voitu jättää kantamatta, ja sen vuoksi ne vaativat säädettyjä tulleja maksettaviksi ja katsoivat, että tuontihetkellä annetut vakuudet oli pidätettävä kokonaisuudessaan.

13. Nämä kolme maataloudenharjoittajaa nostivat kukin erikseen kanteen Amministrazione delle Finanze dello Statoa vastaan

10 — EYVL L 201, s. 15.

11 — Ennakkoratkaisupyyntö s. 4, kolmas kappale.

Tribunale di Triestessä ja väittivät, että vastaajan vaatimukset olivat yhteisön oikeuden vastaisia. Tribunale di Trieste hylkäsi Cooperativa Lomellina di Cerealicoltorin ja Azienda Agricola Cavicchin kanteet ja hyväksyi Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonion kanteen osittain.

14. Nämä kolme maataloudenharjoittajaa valittivat kukin erikseen Corte d'appello di Triesteen, joka 23.2.1990 antamallaan tuomiolla vahvisti Tribunale di Triesten päätöksen Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonion osalta. Se katsoi, että asiaan ei voitu soveltaa direktiiviä 79/623/ETY, joka oli alemmanasteinen ja aikaisempi kuin ylemmäntasoinen säännös eli asetus (ETY) N:o 1121/87. Cooperativa Lomellina di Cerealicoltorin ja Azienda Agricola Cavicchin valitusten osalta se sitä vastoin katsoi 6.6.1992 ja 19.1.1993 antamissaan tuomioissa, että asetuksessa (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se oli muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1384/77, säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättämisellä ei ollut mitään tosiasiallista vaikutusta nautojen tuontitullijärjestelmän oikeaan toimintaan. Näin ollen se katsoi, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa voitiin välittömästi soveltaa Italiassa, vaikka direktiiviä ei ollut saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä. Tämän vuoksi se muutti alemman oikeusasteen tuomioistuimen päätöksiä näiden kahden maataloudenharjoittajan osalta.

15. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio ja Amministrazione delle Finanze dello Stato valittivat Corte d'appello di Triesten tuomioista Corte suprema di cassazioneen ja vaativat niitä kumottaviksi.

16. Italian Amministrazione delle Finanze dello Stato (verohallitus) väitti, että asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklaa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1384/77, ja direktiivin 79/623/ETY 2 artiklaa on rikottu ja niitä on sovellettu virheellisesti. Lisäksi se katsoi, että edellä mainitun direktiivin (jota ei ollut saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä) 2 artiklan d alakohdalla ei ollut välitöntä oikeusvaikutusta. Se väittää, että vaikka tällä säännöksellä katsottaisiinkin olevan välitön oikeusvaikutus, yhteisön hyväksymän lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien tullimenettelyn oikea toiminta edellyttää, että tuojat täyttävät sen velvollisuuden, jonka Corte d'appello oli itsekin todennut jääneen täyttämättä, eli velvollisuuden ilmoittaa lihotusyksikön sijainti toimivaltaiselle viranomaiselle säädetyssä määräajassa, mikä on olennainen edellytys sille, että säädetyt tarkastukset voidaan suorittaa.

17. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio puolestaan väitti, että EY:n perustamissopimuksen 173, 189 ja 177 artiklaa on rikottu. Sen mukaan Corte d'appello sovelsi asetusta (ETY) N:o 1121/87 väärin, koska sillä, että lihotusyksikön sijainti ilmoitettiin myöhässä, ei ollut mitään vaikutusta kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan; lisäksi se väitti, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdan nojalla ei syntynyt mitään tullivelkaa ja että edellä mainittu asetus ei ollut pätevä.

Ennakkoratkaisukysymykset

18. Koska Corte suprema di cassazionen ensimmäinen siviiliasioita käsittelevä jaosto ei ollut varma kyseisten yhteisön oikeuden säännösten ja määräysten oikeasta tulkinnasta eikä erään yhteisön asetuksen pätevyydestä, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää asian C-246/94 osalta seuraavat kolme ennakkoratkaisukysymystä:

"Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä kysytään, täyttääkö 25.6.1979 annetun direktiivin 623/79/ETY 2 artiklan d alakohta (jota ei ole saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä) välittömän sovellettavuuden edellytykset ja syntyykö sen perusteella sellaisia oikeuksia, joihin yksityiset oikeussubjektit voivat vedota Italian valtiota vastaan.

Toinen ennakkoratkaisukysymys on esitetty olettaen, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi. Siinä kysytään, voidaanko direktiivin nyt kyseessä olevaa säännöstä soveltaa myös tilanteessa, jossa sen tilan nimi, jossa naudat on tarkoitus lihottaa, on ilmoitettu myöhässä, jolloin on siis rikottu asetusta (ETY) N:o 612/77 (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklalla). Edellä mainitulla asetuksella käyttöönotettua erityisjärjestelmää on näin ollen tulkittava, jotta voitaisiin todeta, onko tämä myöhästyminen tosiasiallisesti vaikuttanut mainitun erityisjärjestelmän oikeaan toimintaan.

Mikäli edeltävään kysymykseen vastataan kieltävästi ja niin muodoin katsotaan, että direktiivin säännöstä ei voida (tässä asiassa) soveltaa, on välttämättä esitettävä kolmas kysymys, joka koskee 23.4.1987 annetun asetuksen (ETY) N:o 1121/87 pätevyyttä. Tältä osin pyydetään vahvistamaan, onko tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettu määräajan noudattamatta jättämisestä aiheutuvan seuraamuksen määrä (vapautettava vakuus pidätetään kokonaisuudessaan, jos ilmoituksen antamiselle asetettu määräaika ylitetään 50 päivällä) ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen aiemmin vahvistaman suhteellisuusperiaatteen kanssa, jonka mukaan toimenpiteen on oltava asianmukaisessa suhteessa tavoiteltuun päämäärään."

19. Asioissa C-247/94, C-248/94 ja C-249/94 esitetään kaksi tulkintaa koskevaa ennakkoratkaisukysymystä. Kysymysten sisältö vastaa olennaisilta osin edellä olevia kahta ensimmäistä kysymystä, mutta toinen kysymys on asioiden C-248/94 ja C-249/94 osalta muotoiltu hieman eri tavalla: siinä kysytään, "— — sovelletaanko direktiiviä myös siinä tapauksessa, että asetusta (ETY) N:o 612/77 on rikottu — —, siten kuin Corte d'appello di Trieste on todennut — —".

Ennakkoratkaisukysymyksiin vastaaminen

20. Corte suprema di cassazionen esittämät kaksi ensimmäistä ennakkoratkaisukysymystä, jotka liittyvät toisiinsa kiinteästi, koskevat direktiivin 79/623/ETY ja asetuksella (ETY) N:o 1384/77 muutetun asetuksen (ETY) N:o 612/77 tulkintaa. Kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan, onko direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa olevaa yleissääntöä noudatettava kaikissa tilanteissa vai menevätkö tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityistä tuontijärjestelmää koskeviin erityissäännöksiin sisältyvät velvollisuudet sen edelle ja aiheuttavat siten yleissäännön tehottomuuden. Yhteisöjen tuomioistuinta ei ole koskaan aiemmin pyydetty vastaamaan tämän kaltaiseen kysymykseen. Kolmas kysymys on ainoastaan täydentävä ja siihen on pyydetty vastausta ainoastaan siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa sovelletaan kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleviin asioihin. Kolmas kysymys koskee asetuksen (ETY) N:o 1121/87 1 artiklan 2 kohdan pätevyyttä.

21. Eräät italialaiset maatalousosuuskunnat ovat perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan ja 189 artiklan toisen kohdan nojalla jo aikaisemmin nostaneet yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen sen toteamiseksi, että asetuksen (ETY) N:o 1121/87 1 artiklan toinen kohta on pätemätön. [12] Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että kyseistä säännöstä sovelletaan "— — objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltyihin henkilöryhmiin — —", ja se päätteli näin ollen, että "se pätee — — yleisesti perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla, eikä se koske kantajia erikseen siten kuin perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetaan". [13] Kannetta ei tämän vuoksi otettu tutkittavaksi. [14]

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

22. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisessä kysymyksessään, miten direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa on tulkittava. Yhteisöjen tuomioistuimelta kysytään nimenomaisesti, täyttääkö tämä säännös välittömän sovellettavuuden edellytykset ja voiko sen perusteella yksityisille oikeussubjekteille syntyä sellaisia oikeuksia, joihin ne voivat vedota jäsenvaltiota vastaan, vaikka säännöstä ei ole saatettu osaksi tämän valtion kansallista oikeusjärjestystä. Tarkasti ottaen yhteisöjen tuomioistuimelta kysytään, onko tullivelan syntyä koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä sovellettava Italiassa ja voiko yksityinen oikeussubjekti vedota tätä valtiota vastaan niihin oikeuksiin, joita sillä on näiden säännösten perusteella.

23. Direktiiviä ei ole Italiassa saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, [15] vaikka sen 12 artiklan mukaan täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.1.1982. Direktiivi oli siis voimassa kaikissa neljässä ennakkoratkaisupyynnössä tarkoitettujen tosiseikkojen tapahtumahetkellä.

12 — Asia 191/87, Covale v. komissio, määräys 3.2.1988 (Kok. 1988, s. 515).

13 — Sama, 10 kohta.

14 — Sama, tuomiolauselma.

15 — Ennakkoratkaisupyyntö asiassa C-248/94, s. 6.

24. Asiassa Enka annetun tuomion [16] jälkeen tiedetään, että "— — mikäli yhteisön viranomaiset ovat direktiivillä velvoittaneet jäsenvaltiot toimimaan tietyllä tavalla, tällaisen säädöksen tehokas vaikutus heikkenisi, jos yksityisiä oikeussubjekteja estettäisiin vetoamasta siihen oikeudessa tai jos kansallisia tuomioistuimia estettäisiin ottamasta sitä huomioon yhteisön oikeuteen sisältyvänä seikkana" [17]. Asia on näin erityisesti "silloin kun yksityinen oikeussubjekti vetoaa direktiivin säännökseen kansallisessa tuomioistuimessa, jotta tämä toteaisi, ovatko kansalliset toimivaltaiset viranomaiset pysyneet sen harkintavallan rajoissa, joka niille on myönnetty direktiivin täytäntöönpanon tavan ja keinojen valinnassa". [18] Tätä oikeuskäytäntöä on sovellettu vakiintuneesti ja yhteisöjen tuomioistuin on säännöllisesti myöntänyt yksityisille oikeussubjekteille oikeuden vedota sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole pannut direktiiviä täytäntöön määräajassa tai joka on pannut direktiivin täytäntöön tavalla, joka ei vastaa sen riittävän täsmällisiä ja ehdottomia säännöksiä.

25. Yhteisöjen tuomioistuin on pitänyt direktiivin välittömän oikeusvaikutuksen edellytyksenä sitä, että se artikla, johon vedotaan, on ehdoton ja riittävän täsmällinen. [19]

16 — Asia 38/77, tuomio 23.11.1977 (Kok. 1977, s. 2203).

17 — Tuomion 9 kohta.

18 — Sama, tuomion 10 kohta.

19 — Asia 8/81, Becker, tuomio 19.1.1982 (Kok. 1982, s. 53, 25 kohta).

26. On tutkittava, onko direktiivin 79/623/ETY tullivelan syntymistä koskeva säännös ehdoton ja riittävän täsmällinen.

27. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio puoltaa myöntävää vastausta ja Amministrazione delle Finanze dello Stato puolestaan katsoo, että näin ei ole.

28. On muistutettava, että direktiivin edellä mainitussa 2 artiklan d alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullivelka syntyy, kun

— —

d) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, taikka ei noudateta jotakin edellytystä, joka koskee tähän menettelyyn ryhtymistä, jollei toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan;

— — .”

29. Komission mukaan tällä säännöksellä on ne ominaisuudet, joita yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on välittömän oikeusvaikutuksen syntymiseksi edellytetty.

30. Katson, että komission kanta on oikea.

31. Direktiivi 79/623/ETY on annettu perustamissopimuksen 100 artiklan nojalla. Yhteisön lainsäätäjä on lähtenyt siitä toteamuksesta, että ”— — yhdessä jäsenvaltioiden kanssa suoritettu perusteellinen tarkastelu on osoittanut olevan tarpeellista, että tietyillä aloilla määrätään pakottavilla yhteisön säädöksillä niistä toimenpiteistä, jotka ovat välttämättömiä sellaisen tullilainsäädännön täytäntöönpanemiseksi, jolla taataan tuonti- ja vientitullien yhdenmukainen soveltaminen tavaroihin, joista käydään kauppaa yhteisön ja kolmansien maiden välillä” [20]. Yhteisön lainsäätäjän tavoite on määritelty seuraavasti: ”— — on siis välttämätöntä vahvistaa yhteiset säännöt tullivelan syntymisajankohdan määrittämisestä sen varmistamiseksi, että yhteisön voimassa olevia säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti tuontiin ja vientiin”. [21]

32. Italian hallitus väittää, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa käytettyä ilmaisua ”toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla” on tulkittava siten, että direktiivillä on annettu toimivaltaisille kansallisille viranomaisille laaja harkintavalta tällä tavalla perustetun järjestelmän soveltamisedellytysten osalta, [22] ja että kyseinen säännös ei tästä syystä ole niin täsmällinen ja ehdoton, että sitä voitaisiin soveltaa välittömästi.

33. Tämä perustelu on hylättävä. Yhteisön lainsäätäjä on ilmaissut tavoitteena olleen, että säännöstä sovelletaan yhdenmukaisesti ja pakottavasti tullivelan osalta. Se on erityisesti todennut, että se aikoo määritellä tarkkaan ”— — tuontitullivelan syntymisajankohdan ottaen huomioon ne olosuhteet, joissa tuontitullien alaiset tavarat tulevat osaksi yhteisön järjestelmää” [23].

34. Tällaisella säännöksellä ei olisi lainkaan tehokasta vaikutusta, jos sitä olisi tulkittava niin, että sillä myönnetään jäsenvaltioille laaja harkintavalta tämän toimenpiteen soveltamisessa. Näin olisi, jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voisivat asettaa tullivapautuksen soveltamiselle käytännössä muita edellytyksiä tai muotovaatimuksia kuin mitä yhteisön lainsäätäjä on asettanut. Ilmaisua

20 — Direktiivin kolmas perustelukappale.
21 — Direktiivin viides perustelukappale.
22 — Italian hallituksen kirjalliset huomautukset, s. 4—5.
23 — Direktiivin seitsemäs perustelukappale.

"toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla" on siis tulkittava siten, että se sallii taloudellisen toimijan esittää kansallisille toimivaltaisille viranomaisille näyttöä siitä, että muotovaatimuksen tai velvollisuuden noudattamatta jättämisellä ei ole ollut tosiasiallista vaikutusta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan, eikä jäsenvaltio voi vedota siihen, että kansallisia säännöksiä, joiden tarkoituksena nimenomaan on helpottaa tullivapautuksen soveltamista, ei ole annettu.

35. Yhteisöjen tuomioistuimen 5.10.1983 antamassa tuomiossa [24] on vahvistettu tämä tulkinta. Yhteisöjen tuomioistuinta oli pyydetty lausumaan direktiivin 79/623/ETY 4 artiklan välittömästä sovellettavuudesta; artikla kuuluu seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, tietyn tavaran osalta ei katsota syntyvän tuontitullivelkaa:

a) jos asianomainen näyttää toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla toteen, että

— direktiivin 68/312/ETY soveltamissäännöksistä,

— kyseisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai

— sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavarat on asetettu,

johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu mainitun tavaran täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka ollut seurauksena tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennaltaarvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä;

— —".

36. Edellä mainitussa asiassa Italian tullihallinto oli voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrännyt kaksi yhtiötä maksamaan tulleja ja arvonlisäveroa vastaavan määrän laillisine korkoineen sekä kuluineen sellaisten tavaroiden osalta, jotka oli varastettu Esercizio Magazzini Generalin Catanian satamassa pitämästä tullivarastosta. Nämä kaksi yhtiötä vetosivat yhteisön oikeuden säännöksiin, joissa myönnettiin

24 — Yhdistetyt asiat 186/82 ja 187/82, Esercizio Magazzini Generali ja Mellina Agosta, tuomio 5.10.1993 (Kok. 1983, s. 2951).

vapautus tullien ja muiden verojen suorittamisvelvollisuudesta, jos tavarat olivat tuhoutuneet ylivoimaisen esteen tai ennaltaarvaamattoman tapahtuman vuoksi. Kantajien mukaan se, että tavarat oli varastettu varastosta, oli yhteisön oikeudessa tarkoitettu ylivoimainen este, joka vapautti ne tullien suorittamisvelvollisuudesta.

37. Yhteisöjen tuomioistuin nojautui direktiivin 79/623/ETY 4 artiklaan, jota ei oltu saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, sekä direktiivin yhdeksänteen perustelukappaleeseen, ja katsoi, että tullivelan lakkaamisen syiden on perustuttava siihen havaintoon, että tavara ei tule sellaiseen taloudelliseen käyttöön, joka oikeuttaisi tuontitullien kantamisen. Yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin arvioi, että varkaustapauksessa voidaan olettaa, että tavarat päätyvät yhteisössä vaihdannan kohteiksi. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että varkaus ei ole direktiivissä tarkoitettua tavaran menettämistä, eikä sillä ole merkitystä, missä olosuhteissa tavarat on varastettu. Yhteisöjen tuomioistuin on tällä tavalla myöntänyt direktiivin 79/623/ETY 4 artiklalle välittömän oikeusvaikutuksen eikä se ole katsonut, että sen sanamuoto ei olisi riittävän täsmällinen ja ehdoton sen johdosta, että siinä on käytetty ilmaisua "toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla" [25]. Yhteisöjen tuomioistuin ei voi päätyä eri tulkintaan direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdan osalta.

25 — Sama, tuomion 11—14 kohta.

38. Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavana vastauksena totean, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohta täyttää välittömän sovellettavuuden edellytykset ja yksityisille oikeussubjekteille voi sen perusteella syntyä oikeuksia, joihin ne voivat vedota jäsenvaltiota vastaan, vaikka tämä ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

39. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on toisella kysymyksellään tarkentanut ensimmäistä kysymystään, koska se tosiasiallisesti kysyy, sovelletaanko direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohtaa sen ratkaistavaksi saatettuihin erikoisluonteisiin asioihin eli tapauksiin, joissa siitä muotovaatimuksesta, jota taloudellinen toimija ei ole noudattanut, on säädetty asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla. Toisin sanoen, voiko lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien maahantuoja, joka ei ole täyttänyt velvollisuuttaan ilmoittaa määräajassa lihotusyksikön sijainti toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, vedota direktiivin 79/623/ETY säännöksiin ja väittää tehokkaasti, että tullivelkaa ei ole syntynyt, jos hän voi osoittaa, että velvollisuuden täyttämättä jättämisellä ei ole ollut mitään vaikutusta kyseisen tullimenettelyn toimintaan, vai onko määräajan noudattamatta jättämisellä katsottava olevan tosiasiallinen vaikutus tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän oikeaan toimintaan? Tämä on ensimmäinen kerta, kun

yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan tällainen ennakkoratkaisukysymys.

40. Italian hallitus väittää, että kyseisen määräajan noudattamatta jättämisellä on nyt käsiteltävinä olevissa asioissa ollut tosiasiallinen vaikutus erityisen tullimenettelyn toimintaan ja että tuontitullivelka on automaattisesti syntynyt. Asioihin on näin ollen sovellettava naudanliha-alan erityisen tuontijärjestelmän osalta annettuja vakuuden vapauttamista koskevia erityissääntöjä. Se huomauttaa, että sillä tavoitteella, johon yhteisön lainsäätäjä pyrkii, ei olisi tehokasta vaikutusta, jos asetuksella (ETY) N:o 1384/77 asetetun lisävelvollisuuden täyttämättä jättämisestä ei aiheutuisi seuraamuksia.

41. Komissio ei ole tästä yhtä varma. Se toteaa, että ennakkoratkaisupyynnön tehneen tuomioistuimen on erikseen konkreettisesti arvioitava kunkin käsiteltävänä olevan asian osalta, onko tilanne sellainen, että muotovaatimuksen noudattamatta jättämisellä ei ole ollut tosiasiallista vaikutusta kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan. Komission mukaan tästä seuraa, että kyseisille taloudellisille toimijoille syntyy direktiivin 79/623/ETY perusteella oikeus siihen, että kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tapauskohtaisesti todettava, onko laiminlyönnillä ollut tosiasiallista vaikutusta erityisen tullijärjestelmän toimintaan, ja otettava huomioon kyseisen maataloudenharjoittajan laiminlyönnin vakavuus, eikä se suinkaan saa katsoa, että tullivelka on automaattisesti syntynyt edellä mainitun velvollisuuden täyttämättä jättämisen seurauksena.

42. Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio puolestaan väittää, että sen laiminlyönnillä ei ollut vaikutusta kyseisen tullimenettelyn toimintaan ja että asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla ja asetuksen (ETY) N:o 1121/87 1 artiklan 2 kohdalla, olevat määräykset ovat lainvastaisia. [26]

43. Katson, että direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohta ja asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla, eivät suinkaan ole ristiriidassa keskenään, vaan ne täydentävät toisiaan. Näillä kahdella yhteisön säädöksellä on itse asiassa eri kohde. Direktiivillä 79/623/ETY yhdenmukaistetaan tullivelkaa koskevat yleiset säännöt, [27] kun asetus (ETY) N:o 612/77 puolestaan koskee tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityiseen tuontijärjestelmään sovellettavia erityissäännöksiä. Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa on asetettu yleinen periaate: laiminlyönnit, joilla ei ole tosiasiallista vaikutusta kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan, eivät aiheuta tullivelan syntymistä. Taloudellisella toimijalla on oikeus esittää tästä näyttöä, mikäli yhteisön lainsäätäjä ei ole toisin säätänyt. Jotta voitaisiin vastata tähän toiseen kysymykseen, on tarkasteltava sitä päämäärää, jota yhteisön lainsäätäjä on tavoitellut, kun se on säätänyt siitä erityisestä velvollisuudesta, joka sisältyy asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna.

26 — Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonion kirjalliset huomautukset, s. 2.

27 — Ks. ratkaisuehdotuksen 31 kohta.

44. Väitän, että yhteisön lainsäätäjä on halunnut tehdä asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetyn velvollisuuden täyttämisestä edellytyksen kyseisen tullimenettelyn oikealle toiminnalle.

45. Kyseisen säännöksen sanamuoto kuuluu seuraavasti:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 805/68 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun *tuontimaksun kokonaan tai osittain kantamatta jättämiseltä edellytetään*:

— —

d) tuojan tuontihetkellä allekirjoittamaa kirjallista sitoumusta ilmoittaa tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa tuontipäivästä tilan tai tilojen nimi, jossa nuoret naudat on tarkoitus lihottaa." [28]

28 — Asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla.

46. *Erityisen tullijärjestelmän yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen tarkastelu* osoittaa, että asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn muotovaatimuksen noudattamatta jättämisen seuraamukseksi on asetettu se, että lihotukseen tarkoitettujen nuorten nautojen tuonnista kannettavaa tuontimaksua ei jätetä kokonaan tai osittain kantamatta. Yhteisön lainsäätäjä haluaa tällä osoittaa myös, että se pitää tämän muotovaatimuksen noudattamista erittäin tärkeänä.

47. Tämän erityisjärjestelmän osalta annettujen *vakuuden vapauttamista koskevien sääntöjen tarkastelun* lähtökohtana on myös pidettävä tätä ajatusta. Asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"3. Lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, vakuus vapautetaan kokonaan tai osittain ainoastaan, jos tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan todiste, että:

a) nuorta nautaa on lihotettu 1 kohdan d alakohdan mukaisesti ilmoitetulla tilalla tai tiloilla;

b) nuorta nautaa ei ole teurastettu ennen 1 kohdan a alakohdassa säädetyn määräajan päättymistä, tai

c) nuori nauta on teurastettu ennen kyseisen määräajan päättymistä terveydellisistä syistä tai se on kuollut tautiin tai onnettomuudessa.

Vakuus vapautetaan välittömästi todisteen toimittamisen jälkeen.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettua todistetta ei ole toimitettu 180 päivän kuluessa vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta, vakuuden määrä pidätetään tuontimaksuna."

48. Vakuuden vapauttaminen siis itsessään edellyttää, että tiettyjä muotovaatimuksia on noudatettu. Mikäli asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä muotovaatimusta ei noudateta, tuontimaksusta ei myönnetä vapautusta ja tuojan antama vakuus pidätetään kokonaisuudessaan tuontimaksuna.

49. Järjestelmän ankaruutta on lievennetty asetuksella (ETY) N:o 1121/87 [29], jolla on uusittu asetuksella (ETY) N:o 1384/77 muutettu asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artikla.

29 — Jota myös sovelletaan näihin asioihin, ks. ratkaisuehdotuksen 8 kohta.

50. Asetuksen (ETY) N:o 1121/87 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa itse asiassa säädetään seuraavaa:

"2) Lisätään [asetuksen (ETY) N:o 612/77] 1 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

'Jos 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua määräaikaa ei ole noudatettu, vapautettavasta vakuudesta vähennetään:

— 15 prosenttia sen määrästä

ja

— kultakin määräajan ylittävältä päivältä 2 prosenttia vakuuden jäljelle jäävästä määrästä.

Vapauttamattomat määrät menetetään tuontimaksuna.'

3) Lisätään [asetuksen (ETY) N:o 612/77] 1 artiklan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

'Jos kyseinen todiste on laadittu edellä mainitussa 180 päivän määräajassa, mutta toimitetaan 180 päivää seuraavien 18 kuukauden kuluessa, palautetaan pidätetty määrä, vähennettynä 15 prosentilla vakuuden määrästä.'"

51. Tämän uuden säännöksen tarkastelu osoittaa, että lainsäätäjä on pitänyt asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn velvollisuuden täyttämistä tärkeämpänä kuin saman artiklan 4 kohdassa säädetyn velvollisuuden täyttämistä.

52. *Erityisjärjestelmän tarkoituksen tarkastelu* paljastaa myös, että yhteisön lainsäätäjä on pitänyt asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn velvollisuuden täyttämistä kyseisen tullimenettelyn hyvän toiminnan edellytyksenä.

53. Yhteisön lainsäätäjän tavoittelema päämäärä ilmenee asetuksen (ETY) N:o 805/68 kahdeksannesta perustelukappaleesta. Yhteisön lainsäätäjä toteaa, että ottaessaan käyttöön tämän järjestelmän se katsoo, että "lihotuseläinten määrän ja lihantuotannon lisäämiseksi yhteisössä ilman lehmämäärän ja siitä seuraavan maitomäärän lisäystä, olisi sovellettava erityistä tuontijärjestelmää tietyissä markkinatilanteissa kolmansista maista yhteisön alueelle lihotukseen tuotavien nuorten nautojen ja vasikoiden laatuluokkiin".

54. Erityisjärjestelmästä säädettiin 24.3.1977 annetulla asetuksella (ETY) N:o 612/77. [30] Väärinkäytösten estämiseksi ja sen varmistamiseksi, että järjestelmää ei käytetä sen tavoitteiden vastaisesti, [31] yhteisön lainsäätäjä on ottanut käyttöön järjestelmän, joka on tuojalle pakottava. Tuojan on tehtävä kirjallinen ilmoitus siitä, että nuoret naudat on tarkoitettu lihotukseen 120 päivän ajan siitä päivästä, kun naudat luovutettiin vapaaseen liikkeeseen; [32] tämän on annettava tuontipäivänä voimassa olevan kantamatta jätetyn tuontimaksun suuruinen vakuus, [33] joka vapautetaan ainoastaan, jos tuoja toimittaa todisteen siitä, että eläintä ei ole teurastettu ennen määräajan päättymistä. [34]

55. Yhteisön lainsäätäjä havaitsi erityisjärjestelmän käyttöön ottamisen jälkeen, että sen on osoitettava erityistä valppautta estääkseen petokset ja väärinkäytökset, joilla järjestelmää voidaan käyttää sen todellisen taloudelli-

30 — Toinen perustelukappale.

31 — Toinen ja kolmas perustelukappale.

32 — Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohta.

33 — Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohta.

34 — Asetuksen 1 artiklan 3 kohta.

sen tavoitteen vastaisesti. Tämän vuoksi se on vielä täsmentänyt näitä velvollisuuksia antamalla asetuksen (ETY) N:o 1384/77. [35] Asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohtaa on muutettu asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla, jonka mukaan tuojan on ilmoitettava lihotusyksikön sijainti kuukauden määräajassa sillä uhalla, että asetuksella (ETY) N:o 612/77 säädettyä erityistä tullijärjestelmää ei sovelleta.

56. Yhteisön lainsäätäjän tavoittelema päämäärä on selvästi ilmoitettu asetuksen (ETY) N:o 1384/77 toisessa perustelukappaleessa. Kysymys on siitä, että pyritään estämään ne petokset ja ehkäisemään ne väärinkäytökset, joita tästä järjestelmästä voi aiheutua. Tuojalle asetetun lisävelvollisuuden tarkoituksena on, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voisivat tyydyttävällä tavalla suorittaa tarkastuksia paikan päällä ja varmistua siitä, että tuojan antamat ilmoitukset ovat oikeita, luotettavia ja yhteisön säädösten ja määräysten mukaisia.

57. Tarkasteltuani erityissäännöksiä ja niiden tarkoitusta katson, että tämän lisävelvollisuuden samoin kuin sen täyttämiselle asetetun määräajan noudattaminen on yhteisön lainsäätäjän vaatimien valvontatoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen ja järjestelmän oikean toiminnan *välttämätön* edellytys.

58. *Lisäksi* pyydän, että yhteisöjen tuomioistuin ottaisi huomioon kantaani tukevan lisäperustelun, joka johtuu käytännön seikoista ja liittyy huoleen yhteisen maatalouspolitiikan tehokkuudesta. Hallintoviranomaisten toimintaan liittyvät vaatimukset edellyttävät, että niille annetaan tieto riittävän ajoissa, jotta ne pystyisivät tyydyttävästi organisoimaan paikan päällä suoritettavista tarkastuksista vastaavien yksiköiden tehtävien suorittamisen. Katson samoin kuin Italian hallitus, että lihotusyksikön ilmoittamatta jättäminen tekee mahdottomaksi tai erittäin vaikeaksi suorittaa niitä tarkastuksia, joita hallintoviranomaisten on suoritettava sen varmistamiseksi, että tuodut nuoret naudat *todella ovat ne samat*, joista myöhemmin annetaan todistus siitä, että ne ovat olleet elossa 120 päivää.

59. *Lopuksi*, direktiivin 79/623/ETY tarkoituksen [36] ja sen 2 artiklan d alakohdan sanamuodon tarkastelussa ei ole tullut esiin seikkoja, jotka olisivat ristiriidassa sen ankaran tulkinnan kanssa, jota aion ehdottaa. Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdan loppuosaa ei voida soveltaa niissä tapauksissa, joissa yhteisön lainsäätäjä on erityissäännöksillä säätänyt, että asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa nimenomaisesti asetetun velvollisuuden noudattaminen on välttämätöntä kyseisen tullimenettelyn oikealle toiminnalle. Päinvastaisen tulkinnan seurauksena sillä erityislainsäädännöllä, joka on annettu muutetulla asetuksella (ETY) N:o 612/77, ei olisi lainkaan tehokasta vaikutusta.

35 — Asetuksen toinen ja kolmas perustelukappale.

36 — Ks. ratkaisuehdotuksen 31 kohta.

60. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan seuraavasti: sillä, että lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien maahantuoja ei noudata asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla, säädettyä muotovaatimusta, on direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tosiasiallinen vaikutus kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.

61. Kolmanteen kysymykseen ei näin ollen tarvitse vastata.

Ratkaisuehdotus

62. Ehdotan se vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin vastaisi Corte suprema di cassazionen esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1) Tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohta täyttää välittömän sovellettavuuden edellytykset ja yksityisille oikeussubjekteille voi sen perusteella syntyä sellaisia oikeuksia, joihin ne voivat vedota jäsenvaltiota vastaan, vaikka tämä ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

2) Sillä, että lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien maahantuoja ei noudata tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 612/77 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna komission 27.6.1977 antaman asetuksen (ETY) N:o 1384/77 7 artiklan 1 kohdalla, säädettyä muotovaatimusta, on edellä mainitun direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tosiasiallinen vaikutus kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.